BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII"

Anul al 54-lea 10 Pagini EXEMPLARUL { în România: 3 lei / în străinătate: 6 lei 10 Pagini Nr. 183 Marți 6 Iulie 1937 P

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE ÎN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

După vizita dela Varşovia

Vizita M. S. Regelui Carol II la Varșovia și Cracovia, după vizita d-lui Moscicki, președintele Republicei polone, la București, a provocat în presa străină numeroase comentarii în legătură cu situația din Europa centrală și orientală.

In general, presa străină a subliniat importanța ce o prezintă cordialitatea relațiunilor polono-române bazate pe un tratat de alianță defensiv, care se acordă cu scopurile pacifice ale celor două sisteme de alianță din Europa centrală și balcanică

Mica Înțelegere și Înțelegerea balcanică — și cu interesele Franței în aceste părți ale continentului unde ea are solide și tradiționale legături de amiciție.

Faptul că unele ziare străine — rău informate, sau inspirate din anumite surse — au pretins, că rostul vizitei M. S. Regelui României, la Varșovia, ar fi fost încheerea unui nou tratat de alianță „ofensiv" cu Polonia și acest act ar fi dovada îndepărtărei celor două țări de politica Franței, nu trebue să ne surprindă. Nu s'a afirmat oare de aceleași ziare, a doua zi după încheerea tratatelor de alianță dintre România, Iugoslavia și Cehoslovacia, că Mica Înțelegere este un sistem ofensiv, care va pune în primejdie pacea europeană și că ea ar avea de scop să contracareze politica Franței în Europa centrală ?

Cei 16 ani de existență ai Micei Înțelegeri dovedesc ce seriozitate au prezintat acele categorice afirmațiuni ce s'au făcut de către amatorii de intrigi, pe socoteala Micei Înțelegeri.

România și Polonia au înțeles imediat după încheerea păcii ce le comandă propriile lor interese. Când frontierele lor trebuiau să fie pe deplin puse în siguranță, când statele lor trebuiau să fie consolidate în toate direcțiile și când pacea trebuia să fie menținută pe baza tratatelor de pace puse în aplicare, firește, că atât Polonia, cât și România, nu puteau să încheie de cât o alianță cu caracter defensiv si deci conservator.

Spre a coordona sforțările lor pacifice, cele două țări vecine și cu atâtea interese comune, s'au angajat, în 1921, prin convenția de alianță defensivă ce s'a semnat la București de către Sapieha, din partea Poloniei și Take Ionescu, din partea României, să se înțeleagă asupra chestiilor de politică externă, ce interesează propria lor siguranță la est și să se ajute reciproc în cazul când una din ele va fi atacată, fără provocare din partea sa.

In aceeaș convenție s'a prevăzut, că guvernul polon are cunoștință de acordurile României cu celelalte state pentru menținerea tratatelor de la Trianon și Neuilly — acorduri ce vor putea fi transformate în tratate de alianță — după cum și guvernul român a luat cunoștință de acordurile Poloniei cu Franța.

După aceea, reinoirea acestei convenții s'a făcut tot în scop defensiv pentru garanția actualelor frontiere stabilite prin tratate și apărarea păcei, în acord cu celelale sisteme de alianțe din care fac parte România și Polonia.

In consecință, amatorii de intrigi și răspânditorii de știri tendențioase, sau de proecte fanteziste cu scopuri ofensive atribuite guvernelor din Varșovia și București, prin anumite ziare ce n'au obiceiul controlului și nici respectul adevărului, au dovedit și de data aceasta, că sunt în serviciul celor ce urmăresc, în realitate, turburarea păcei și zdruncinarea așezământului european.

Opinia publică internațională este otrăvită de câtva timp de acest gen de literatură politică bazată pe fals, minciună, calomnie și intrigă.

Intărirea alianței polono-române nu poate să fie indiferentă acelora ce urmăresc aceleaș scopuri pacifice. Această alianță nu este o alianță impusă de interese și împrejurări trecătoare, ci ea își găsește rațiunea de a fi în configurația geografică, în condițiile politice și economice și în comunitatea sentimentelor celor două mari națiuni, care după suferințele din trecut, au dreptul să se dezvolte în pace și să se sprijine reciproc atunci când vor fi puse în primejdie siguranța, independența și existența lor.

UN SISTEM GREŞIT

—oxo—

Ni se semnalează de către un distins cititor al ziarului nostru un fapt asupra căruia nu ne-am fi oprit, dacă ar fi constituit un caz izolat. Cum însă faptul acesta se încadrează într'un sistem ce se practică în mod curent, socotim că e bine și necesar să-l relevăm și totodată să atragem atențiunea celor în drept asupra neplăcutelor urmări ce decurg din practicarea sistemului pe care îl vom lămuri.

Iată în ce constă faptul :

Administratorul financiar dintr'un oraș din vechiul regat a fost prins că săvârșise niște fraude destul de importante. D. ministru de finanțe luând cunoștință despre aceasta, a dispus ca vinovatul să fie trimis în fața instanțelor judiciare. Dacă măsura luată de d. ministru s'ar fi redus la atâta, n'ar fi fost nimic de obiectat. S'ar fi așteptat doar hotărîrea justiției nepărtinitoare.

Insă, odată cu trimiterea în fața instanțelor judiciare, d. ministru de finanțe a mai dispus ca inculpatul să fie mutat, ca măsură disciplinară, în orașul Soroca din Basarabia.

Această din urmă măsură merită să fie supusă unui examen mai atent. In primul rând o observație de o logică foarte simplă

Cum și prin ce minune cineva — în speță, un funcționar public, — care a făcut dovadă de incapacitate sau, cum se prezintă cazul de care ne ocupăm, de lipsă de corectitudine, se transformă într'un element capabil și integru, de îndată ce este trimis într'o localitate situată geograficește departe de localitatea în care situația lui devenise imposibilă? Dacă lupul nu-și poate schimba năravul, cu toate că se crede că-și poate schimba pielea cu atât mai puțin un om rău năravit s'ar putea preface într'un model de cinste și de virtute, numai prin faptul că este trimis în alt oraș sau în altă provincie a țării.

Ceva mai mult, adică ceva mai rău. Ducându-se într'o localitate, unde nu e cunoscut, într'o localitate până la care n'a ajuns vestea despre isprăvile sale, el găsește posibilități mai mari, găsește teren liber de a înoda din nou firul blestemățiilor, care l-au alungat din localitatea unde operase până atunci.

Adevărul, — un adevăr elementar, — este că funcționarul incapabil și incorect, rămâne acelaș, indiferent de localitatea unde ar fi să fie trimis sau de slujba ce ar fi să i se încredințeze. De aceea, față de astfel de elemente, singura măsură ce ar fi de luat, este îndepărtarea lor din funcțiune. Sau, așa cum onoratul meu corespondent observă cu drept cuvânt, în cazul că vina slujbașului, ce urmează să fie pedepsit, nu este așa de gravă, încât să-i atragă destituirea, e mai cuminte să nu fie trimis, ca măsură disciplinară, undeva departe, unde nu este cunoscut de nimeni, ci tot prin apropierea localității în care a funcționat. Aci, între altele, poate fi supraveghiat și controlat mai bine de superiorii săi.

Dar intenția de căpetenie cu care scriem rândurile de față, este să scoatem în evidență marea greșală — ca să nu întrebuințăm un termen mai aspru — ce se face, când funcționari dovediți nevrednici de a ocupa o slujbă într'unul din orașele importante din Vechiul Regat, sunt socotiți ca buni de a îndeplini aceeași funcțiune ori o funcțiune asemănătoare într'un oraș dela granița țării și din provinciile alipite.

Cu ce au greșit locuitorii din provinciile liberate, ca să li se trimită pe capul lor elemente incorecte și compromise? Și întrucât se ridică și se întărește în aceste provincii prestigiul administrației și, în genere, al statului român, asemuindu-le cu locuri de pedeapsă și de exil?

Noi credem că, dimpotrivă, tocmai când este vorba de provinciile alipite, se impune o alegere cât mai minuțioasă și mai atentă a corpului funcționăresc. Să trimitem acolo tot ce avem mai bun și mai distins, iar nu ciurucuri și elemente dubioase.

Imi aduc aminte că în vechia Turcie, guvernele turcești pedepseau pe funcționarii civili ori pe ofițerii de cari aveau motive să se plângă, prin trimiterea lor în îndepărtatul Iemen din Arabia. Numai că Iemenul era un teritoriu cucerit, locuit de o populație străină de rasa turcă, ceeace nu este cazul în Basarabia și în celelalte provincii alipite. Pe baza netăgăduitelor drepturi istorice și etnice, aceste provincii sunt trup din trupul țării, sunt parte integrantă și indisolubilă din teritoriul național.

N. BATZARIA

Serbările arcăşeşti dela Bucşoaia (Bucovina)

Marele Voevod Mihai primește brâul arcașilor

Parisul şi expoziţia sa internaţională

de R. SEIȘANU

—oxo—

I

Acum cinci ani când s'a hotărât, în principiu, organizarea unei expoziții internaționale la Paris, cei care au luat parte activă la discuțiile „teoretice" ale comitetului de inițiativă și de întocmire a planului acstei expoziții au fost puși în fața unor probleme nu tocmai ușor de rezolvat.

Mai întâi, s'a pus, bine înțeles, în discuție, locul unde va fi construită expoziția și spațiul ce va fi rezervat ei. Unii au propus Parisul, care el însuși este o splendidă și magnifică expoziție permanentă. Alții au propus împrejurimile Parisului, invocând în favoarea tezei lor, marile dificultăți ce le va prezinta organizarea unei Expoziții Internaționale în centrul unui oraș, ca Parisul, din punctul de vedere urbanistic și chiar arhitectural, pe când un loc ales în afară de Capitală, va prezinta reale avantajii din cauza eliminării atâtor chestiuni în strânsă legătură cu spațiul și amenajarea terenului pentru construcții efemere, parcuri relativ întinse și mijloace de comunicații mai bune și mai ușoare.

Partizanii propunerii unei expoziții internaționale *excentrice* au mai invocat în sprijinul tezei lor, aranjarea expoziției coloniale în regiunea Vincennes de acum câțiva ani.

Majoritatea membrilor comitetului de inițiativă și de pregătire s'au pronunțat însă pentru interiorul Parisului, căci o expoziție internațională, trebue să facă parte integrantă dintr'un tot perfect armonios și să dea impresia măreției și a unei forțe impunătoare constructive pe care numai o națiune mare și conștientă de misiunea sa în ordinea universală, o poate face, spre a dovedi, atât contribuția sa la progresul științelor, artelor și technicei moderne, cât și dorința sinceră de a asocia toate celelalte națiuni la o operă constructivă și pacifică, într'un spirit de conciliere și de colaborare, — simbol al armoniei internaționale și sinteză vie și concretă a *summum-ului* de civilizație și cultură mondială. S'a precizat, de la început, acest caracter internațional și pacific al expoziției din Paris, pe care l-au avut și celelalte expoziții din 1867, 1878, 1887 și 1900.

Francezii au manifestat totdeauna în ultimele decenii, prin mijlocul expozițiilor lor, expansiunea lor spirituală, internationalitatea și pacifismul lor.

Victor Hugo, în prefața publicațiuni *Paris-guide*, consacrată expoziției internaționale din 1867, în stilul său romantic ditirambic, a subliniat această tendință de universalitate și de expansiune a Franței în lume:

„*O, Franță,* — scria marele poet — *tu ești prea mare ca să fii numai o patrie. Tu nu vei fi numai Franța, ci umanitatea... Fenomen măreț, cordial și formidabil este această transfigurare a unui popor în fraternitate...*". Victor Hugo a fost un vizionar, un romantic....

Să nu uităm că atunci când Victor Hugo scria acea faimoasă prefață la *Călăuza Parisului* din 1867, închinată expoziției internaționale deschisă în acel an, în incinta acelei expoziții ,pe lângă produsele industriei de război franceză, au fost expuse în pavilionul Prusiei „produsele" casei Krupp.

Vizitatorii din acea epocă a imperiului napoleonean au putut să „admire" în pavilionul Prusiei, — secția armamentelor moderne, — un tun, pe atunci considerat gigantic, de 50.000 kg. !

Se știe ce a urmat după câțiva ani dela închiderea „feericei" și „pacificei" expoziții internaționale de la Paris. Astăzi, în incinta expoziției internaționale din Paris, pacifismul a voit să fie și mai accentuat. Industria grea și ușoară își expune produsele sale, dar nicăeri nu se zărește o țeavă de tun, o mitralieră, o torpilă, sau o bombă de avion...

Nici în pavilionul chimiei nu sunt vizibile grozavele gaze toxice, lacrimogene, sau incendiare. In pavilionul Germaniei, ca și în pavilionul U.R.S.S., care sunt așezate față în față, printr'o ciudată dispoziție expozitivă, toate produsele industriale sunt esențial pacifice...

Să fie oare această expoziție pariziană, un prilej de a provoca, într'o fază critică a politicei internaționale, o apropiere a popoarelor, o înțelegere amicală și cordială, universală, sub semnul binefăcător al păcei ? Să fie oare această „internationalitate" expresiunea unei realități, sau o simplă formulă convențională ce ascunde aceleași rivalități și adversități între națiunile ce apar în pavilioanele lor, atât de apropiate unele de altele, atât de pacifice și conciliante ?

Să nu uităm — și această reamintire este interesantă și instructivă — că prin expozițiile din trecut, organizate tot la Paris, s'a popularizat termenul „internațional" și s'a dat posibilitate muncitorilor francezi să stabilească relațiuni de ordin internațional.

Victor Fourniel spune că expoziția din 1867, a pus la modă un cuvânt, pe care dicționarul Academiei franceze nu-l cunoștea și care a rămas creația și deviza acelei expoziții. Atunci s'a înființat la Paris un *ziar internațional*, un *restaurant internațional* și un *teatru internațional*. Tot atunci a luat naștere *Asociația internațională a lucrătorilor, Liga Internațională a păcei* creată de Fréderic Passy și Michel Chevalier și alte societăți „universaliste".

Așa s'a format tradiția internaționalistă și pacifistă a expozițiilor din Paris, din punctul de vedere politic și social.

Nu numai atât. S'a păstrat și tradiția în ce privește caracterul technic și pozitivist al expozițiilor.

Ca și expozițiile internaționale din trecut, actuala expoziție din Paris pune accentul mai mult pe artele technice și produsele industriale. Este iarăș un imn intonat mașinismului sub toate formele, ca și progresului industrial și technic, grație invențiilor, descoperirilor și cercetărilor științifice.

Alți francezi au voit să lege deschiderea expoziției, cu un mare eveniment istoric, când au aflat că italienii vor deschide expoziția lor internațională cu prilejul bimilenarului lui August și sub semnul imperialismului roman.

Și s'a propus anul 1938, ca inaugurare a expoziției internaționale din Paris, când se împlinesc 300 de ani de la sfârșitul domniei lui Ludowic XIV-lea Regele Soare, când Franța cu cei 24 milioane de locuitori, era cea mai populată țară din Europa și o mare putere, care strălucea în lume prin prestigiul Coroanei, prin cultura sa și civilizația sa, prin forța armelor sale. Dar, cum s'ar fi potrivit o asemenea apoteozare a regalității de odinioară, sub republică și sub regimul actual al frontului popular ? Ce figură ar fi făcut ?

Ludovic XIV-lea, căruia legenda îi atribue cuvintele: „*L'etat, c'est moi !*", într'o expoziție internațională din Parisul actual ?

Căutându-se alt eveniment istoric și altă formulă, care să se suprapună concepției moderne pozitiviste bazată pe tehnică și arte industriale, s'a găsit una, dar nici ea n'a reușit să se popularizeze tot din cauza contingențelor politice actuale. Evenimentul istoric a fost tricentenarul faimosului *Discours de la methode* al lui Descartes.

S'a atribuit d-lui Edouard Labbé, comisarul general al expoziției, declarația următoare pe care a făcut-o într'o ședință a comitetului de organizare:

„*Expoziția internațională din 1937 o vom deschide sub semnul lui Descartes*". Cum s'a concretizat până acum concepția ce a prezidat la organizarea acestei expoziții și cum corespunde semnul lui Descartes cu ceeace s'a putut înfăptui?

Ca să răspundem la această întrebare, trebue să cunoaștem și obstacolele ce le-au întâmpinat organizatorii acestei expoziții în executarea planului lor, precum și rezultatele ce s'au putut obține într'o epocă de criză.

Cancelarul Schuschnigg a plecat pe coasta Adriaticei

Viena, 3 (Rador). — Din sursă oficială se anunță că, cancelarul Schuschnigg s'a dus pe coasta Adriaticei, pentru câteva zile, spre a-și îngriji de sănătate.

—oxo○oxo—

Cel mai bătrân arcaş din Bucovina

NISIOI NICOLAI care a înmânat Suveranului ghioaga de mare vornic

—xox○xox—

Accidente pe Marea Neagră

Constanța, 3 Iulie

Un grav accident de navigație s'a întâmplat, astăzi, pe mare, în dreptul cazinoului comunal.

Un cuter al „Yacht Clubului Regal Român", în care se aflau doi ofițeri de marină, s'a răsturnat, din cauza vântului puternic.

Accidentul fiind observat de postul Salvamar, a fost trimisă o barcă cu doi marinari, în ajutorul celor naufragiați.

Când barca Salvamaru-lui a ajuns la locul unde cei doi ofițeri se luptau cu valurile, s'a răsturnat.

De cele întâmplate a fost anunțată imediat căpitănia de port, care a trimis remorcherul „Inginer Cazimir", spre a salva pe cei patru naufragiați.

*

Alt accident de navigație s'a întâmplat, în portul Mangalia, în următoarele imprejurări :

Corabia cu motor „Aguz", sub pavilion turc, la sosirea în acel port, din cauza unei manevre greșite, s'a lovit cu pupa de chei căpătând grave avarii.

Căpitanul portului a luat contact cu căpitanul corăbiei, anume Sefci Antuza, care a dat unele relațiuni asupra faptului cum s'a produs accidentul.

O nouă dovadă a „sincerităţii" prieteniei Bulgariei

Iridenta bulgară prin glasul amiralului Clecicof, își afirmă „dreptul asupra Dobrogei".—Desvelirea monumentului bulgar din Crumovo, s'a făcut în răpăit de mitraliere și detunături de grenade

Bazargic, 2 Iulie

Un fapt nou, de o deosebită importanță, petrecut Duminică 27 Iunie în satul Crumovo, situat numai la doi kilometri de linia de frontieră, în dreptul satului nostru Balagea vine să ne atragă din nou atențiunea asupra declarațiunilor de „prietenie" ale vecinilor noștri dela Sud.

De astă dată, iridenta bulgară, prin glasul amiralului V. Clecicof, în prezența episcopului Andrei și a reprezentanților autorităților civile și militare din Varna, și-a spus din nou cuvântul, asupra iluziilor poporului bulgar, a visului său irealizabil, — stăpânirea Dobrogei românești, cu Tulcea și Constanța.

Să istorisim faptele :

Duminică dim. 27 Iunie, în satul Crumovo, s'a desvelit cu o deosebită solemnitate, în răpăit de mitraliere și detunături de grenade, monumentul celor 30 soldați bulgari din Crumovo, văzuți în războiul balcanic și al celor căzuți în războiul 1916-1918.

Monumentul de o înălțime impresionantă, înfățișează pe un soldat bulgar, privind în zare, spre Nord, spre Dobrogea. Un al doilea monument, la fel cu cel de mai sus, de proporții mai mici însă, se află situat în dreptul comunei Vladimirești din județul nostru.

Monumentul din Crumovo este înconjurat de un parc. In spatele monumentului, se află, lucrată în mozaic, harta Bulgariei, în care este cuprinsă și Dobrogea noastră, aceasta din urmă lucrată în mozaic negru (îndoliată), orașul Bazargic fiind însemnat printr'un punct strălucitor. (De altfel și fără această semnificativă strălucire, noi știm de mult că Bazargicul este centrul iridentei bulgare dobrogene).

La desvelirea monumentului au luat parte episcopul Andrei, autoritățile civile și militare din Varna și populația satelor din împrejurimi, venită în număr foarte mare.

Onorurile au fost date de reg. 8 inf. din Varna.

Amiralul V. Clecicof care a deschis seria cuvântărilor, a arătat între altele că: „*în cele două războaie, — balcanic și acel mondial, — armatele bulgare au înfipt spada victoriilor lor pe adevăratele granițe ale poporului bulgar. Apele Dunărei, lângă Tulcea și Constanța, au salutat imnul eliberării, imn de bucurie, imnul gloriei. Europa întreagă s'a mirat de faptele gloriosului popor bulgar, ale cărui virtuți erau necunoscute până atunci.*

„*Monumentul va fi farul luminos al satului (așezat în apropierea frontierei. N.A.), mândria locuitorilor și a generației tinere*".

Aducând elogii comitetului de construcție a monumentului, amiralul Clecicof a terminat aducând salutul și laudele Regelui Boris și a armatei bulgare".

In momentul când s'a tăiat panglica pentru desvelirea monumentului, muzica reg. 8 inf. din Varna a intonat imnul „Col Slaven" (stâlp glorios), pe care mulțimea adunată l-a ascultat în genunchi.

Iar pentru a da monumentului un caracter demonstrativ, războinic, mitralierele regimentului 8 infanterie au început a trage salve, vitejește, în timp ce grenadierii aruncau în vânt, grenade și rachete.

Răpăiala mitralierelor și detunăturile granatelor au speriat pe femeile și copiii aflați de față.

S'au tras și câteva rachete, ca să se vadă că bulgarii au și așa ceva...

S'au depus apoi numeroase coroane.

Au mai vorbit cu acest prilej, episcopul Andrei, lt.-col. Caroff comandantul batalionului de grăniceri; lt.-col Lutcanof (originar din Balcic), din partea ofițerilor de rezervă; Burlacof, ajutorul de primar al orașului Varna; căp. Avramof, comandantul sectorului de grăniceri ș. a.

De prisos să mai subliniem miezul declarațiunilor de „bună vecinătate" ale politicianilor bulgari. Una spun și alta fac. E vechiul joc pe două tablouri, joc din care sinceritatea bulgărească este, azi, — ca totdeauna, — absentă.

Luăm act, odată în plus.

—xox○xox—

Doi lucrători, înebuniţi subit

Belgrad, 3 (Rador). — Ziarul „Pravda" anunță că doi muncitori din industria transporturilor au înebunit azi în aceeași clipă, după ce consumaseră conținutul unei sticle cu un lichid necunoscut.

Ziarul adaugă că ancheta ar fi stabilit că sticla conținea lac pentru unghii.

ALTE INCENDII IN JUD. CONSTANŢA

La Valul lui Traian au ars 15 case

Constanța, 3 Iulie

Un puternic foc s'a iscat, în com. Valul lui Traian, azi, la or 4 d. a.

Din cauze necunoscute încă a luat foc o clae cu fân. Din cauza vântului puternic, focul s'a întins și a ars, până în temelii, 15 case.

Cu toate sforțările depuse de săteni, focul nu a putut fi stins și amenința să se întindă și să cuprindă tot satul.

Au fost anunțați pompierii din Constanța, și, până la ora când telefonez, nu se știe dacă focul a fost stins.

Până în prezent, pagubele se ridică la 300 mii lei.

*

Intre comunele Murfatlar și Valul lui Traian, s'a iscat azi d. a., un foc puternic.

Lanurile de grâu ale d-lui Octavian Văleanu s'au aprins, dela scânteile unei locomotive.

Cu toate sforțările depuse de săteni, focul a distrus aproape 15 hectare de semănături.

Pagubele se ridică la 200 mii lei.

De notat că acesta este al treilea foc, în decurs de o săpmână, care se produce din aceleași motive.

—xox○xox—

O învăţătoare moare în urma muşcăturii unei pisici turbate

Sighet, 3 Iulie

Am scris în mai multe rânduri despre câinii și pisicile turbate ivite în Maramureș și despre victimele acestor animale.

In Mai c., învățătoarea Irina Kratz, din Sighet, pe când se plimba printr'o grădină, a fost mușcată de o pisică turbată.

Victima a fost internată în institutul antirabic din Cluj, cu toate îngrijirile date, a încetat din viață.

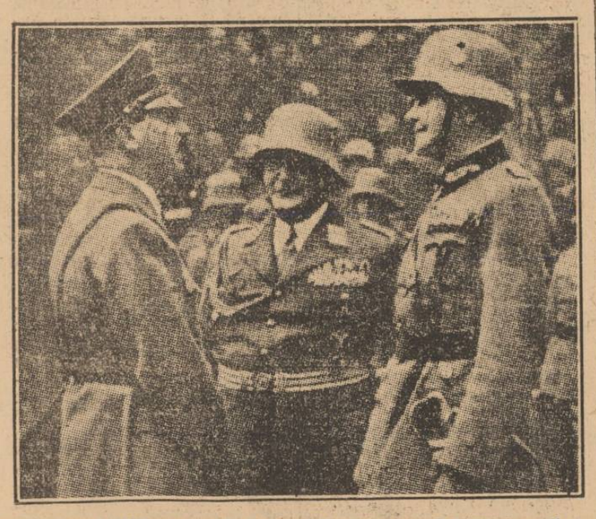

Cancelarul Hitler stând de vorbă cu generalul Göring (la mijloc) și mareșalul Blomberg

O mică hoţie era să provoace un adevărat dezastru în portul Ramadan

Giurgiu, 3 Iulie

Vineri noaptea, era să se întâmple o catastrofă, în portul Ramadan, și numai datorită intervenției grănicerilor și paznicilor, a putut fi înlăturată.

Pela ora 3 noaptea, acarul Ilie Negoi, dela c.f.r., a rupt plumbul dela un vagon-cisternă, încărcat cu benzină ca să scoată o căldare de benzină să-și spele hainele de păcură.

După declarația lui, — pe când benzina se scurgea în căldare, el a apropiat prea mult felinarul de canaua cisternei, iar gazele aprizându-se facul i-a cuprins hainele, provocându-i arsuri grave pe corp.

La țipetele lui, au sărit imediat grănicerii și paznicii de noapte, dela agențiile din port, cari au putut stinge focul ce cuprinsese căldarea. Numai câteva minute mai trebuiau ca focul să cuprindă cisterna și apoi întreg trenul cu cisterne cum și celelalte vagoane cu mărfuri, garate pe linia portului.

Acarul Ilie Negoi a fost internat în cura spitalului „Regina Maria", iar cazul se cercetează de d. Constantin Lascăr, căpitanul portului.

—xox○xox—

D-na Cerutti, soția ambasadorului italian la Paris, cu un mic balilla al coloniei italiene.